

paa, at Ordene: „Slesvig og Kongeriget“ skulle forandres til: „Landsdelene“. — Den nævnte ærede Rigsdagsmand har under Nr. 9 stillet et Forslag, der gaaer ud paa, at af den Passus i det sidste Stykke af Forslaget, hvori det hedder, at det Værk, som nærmere omtales i det Foregaaende, „maa fuldføres, om Danmark skal bestaae“, de sidste Ord skulle udgaae. Udvalget har heller ikke kunnet finde Anledning til at gaae ind derpaa. Det er dets Mening og Overbeviisning, at, dersom der skal bestaae et Danmark, som kan fortjene Navn af et selvstændigt Rige, maa det Værk fuldføres, der er omtalt i det Foregaaende, at Danmarks Riges Selvstændighed opretholdes, og den konstitutionelle Forbindelse mellem Slesvig og Kongeriget hævedes.

Jeg tillod mig, da jeg indledede Forhandlingen af denne Sag forrige Gang, at fremsætte det Ønske og det Haab, at man vilde see at enes i denne Stund, da Enighed synes at være saa høist nødvendig. Flere ærede Medlemmer syntes at finde denne Henstilling besynderlig fra min Side; jeg finder den saa lidt besynderlig, at jeg ikke tager i Betænkning i dette Øieblik at gjentage den. Jeg tillader mig at henvise til, hvad der nylig er passeret et andet Sted; der har man havt det smukke Syn, at de Forslag, der fremkom fra andre Medlemmer end Forslagsstillerne, bleve tagne tilbage, og at Adressen blev eenstemmigt vedtaget. Det forekommer mig, at det vilde være smukt, om Folkethinget kunde med Tilfidsættelse af mindre Meningsforskjelligheder vise en lignende Enighed, og det vilde være smukt, om en saadan Enighed viste sig paa samme Tid i dette Thing og imellem Rigsdagens to Afdelinger.

Konseilspræsidenten: Da det er sandsynligt, at jeg ikke vil være istand til at blive tilstede indtil Forhandlingernes Slutning, skal jeg tillade mig allerede nu at udtale mig. Jeg skal gjentage min ved Sagens første Behandling afgivne Erklæring, at jeg efter de Ytringer, der da fremkom fra den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen), og som idag ere blevne stadfæstede af den ærede Ordfører, ikke har nogen Be-

tænkelighed ved Adressen i den Skikkelse, hvori den foreligger. — Jeg skjønner dog heller ikke, at det i og for sig vilde have nogen væsentlig Betænkelighed, men, at det endog i visse Henseender kunde være ønskeligt, om nogle af de stillede Endringsforslag bleve vedtagne, men jeg tilstaaer ogsaa, at Hensynet til at tilvebringe Eenstemmighed mellem Rigsdagens tvende Afdelinger maa udøve en væsentlig Indflydelse paa den Fremgangsmaade, man vælger. Da det sandsynligvis ikke vil være overordentlig længe, inden en stor Deel af de ærede Herrer i en anden Egenstaaelse atter ville mødes i denne Sal, finder jeg saameget mindre Opfordring til nu at indlade mig paa enkelte Medlemmers politiske Ytringer om denne Sag. Det forekommer mig, at den af mig afgivne Erklæring maa være tilstrækkelig. Kun med Hensyn til et af den ærede Ordfører fremhævet Punkt finder jeg mig foranlediget til at udtale mig i Overeensstemmelse med, hvad jeg allerede tidligere har ytret. Den ærede Ordfører bemærkede — jeg erindrer det ikke ordret — at han ansaae det for ikke lidet tvivlsomt, hvorvidt de foreløbige Aftaler fra 1851—52 og Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 kunde ansees for at være bindende for os. Om trent saaledes udtalte han sig. Jeg skal tiltræde hans Ytringer: at det maaskee kunde ansees for „tvivlsomt“, og der kunde saameget mere være Anledning dertil, naar man seer hen til, hvorledes disse foreløbige Aftaler omtales paa andre Steder af dem, hvem de ogsaa gjælde. Naar vi saaledes see hen til, hvorledes den preussiske Udenrigsminister har omtalt disse foreløbige Aftaler — hvilken Betegnelse jeg finder vigtigere end Overenskomsten — og de Skidt, han anseer nødvendige med Hensyn til den politiske Tilstand, vil man finde, at han klart og utvetydigt har udtalt, at Meningen med at forlange enten Ophævelsen af Forsatningen af 18de November 1863 eller Slesvigs Okkupation ikke er at opretholde de foreløbige Aftaler fra 1851—52, men at forberede en Tingenes Tilstand, hvortil et Slesvig-Holsteen kunde slutte sig, hvilket er i fuldkommen Overeensstemmelse med de foreløbige Aftaler. Vi staae saaledes i den Stilling, at man overfor Europa, udadtil,